

200701150/1.

Datum uitspraak: 25 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/30586 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 15 januari 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij brief van 5 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aan (hierna: de vreemdeling) naar aanleiding van een brief van A. Jansen (hierna te noemen: Jansen), coördinator Vluchtelingenwerk Asielzoekerscentrum (AZC) Utrecht, van 21 februari 2003 medegedeeld dat hij, nu de beslissing omtrent de asielaanvraag van de vreemdeling in rechte vaststaat, geen ruimte aanwezig acht om de zaak opnieuw te bezien.

Bij besluit van 29 mei 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 januari 2007, verzonden op 16 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de Minister van Justitie (hierna: appellant) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 februari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij brief van 21 februari 2003 heeft Jansen de minister gezien de omstandigheden waarin de vreemdeling zich bevindt om aandacht voor diens situatie gevraagd en verzocht ten behoeve van deze vreemdeling gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid en aan de vreemdeling een verblijfsvergunning te verlenen.

2.2. Appellant klaagt in zijn eerste grief dat de rechtbank heeft miskend dat de brief van 21 februari 2003 geen aanvraag als bedoeld in het derde lid van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) behelst. Hij stelt daartoe onder meer dat uit die brief niet blijkt dat deze door of namens de vreemdeling is ondertekend en dat daaruit ook niet valt af te leiden dat deze namens de vreemdeling is opgesteld.

2.3. De brief van 21 februari 2003 is afkomstig van en ondertekend door Jansen. Daaruit blijkt niet dat Jansen handelde als de gemachtigde van de vreemdeling. Dat laatste kan ook niet worden afgeleid uit de enkele schriftelijke ontvangstbevestiging van de minister aan Jansen van 18 maart 2003, waarin de vreemdeling wordt aangeduid als cliënt van Jansen. Evenmin kan de schriftelijke machtiging van Jansen door de vreemdeling, gedagtekend 18 november 2003, ertoe leiden dat Jansen

geacht moet worden de brief van 21 februari 2003 als gemachtigde van de vreemdeling te hebben verzonden. Deze machtiging dateert pas van na de door appellant bij brief van 5 november 2003 gegeven reactie op het verzoek om aandacht, vervat in de brief van Jansen van 21 februari 2003.

Voorts heeft Jansen noch Vluchtelingenwerk AZC Utrecht gesteld belanghebbende, als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, te zijn bij het in de brief van 21 februari 2003 gedane verzoek.

2.3.1. Omdat de brief van de minister van 5 november 2003 geen afwijzing van enige aanvraag behelst en derhalve geen besluit in de zin van de Awb is, heeft de minister het door de vreemdeling daartegen gemaakte bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard.

De grief slaagt.

2.4. De overige grieven missen zelfstandige betekenis en behoeven derhalve geen bespreking.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 29 mei 2006 ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 15 januari 2007 in zaak no. AWB 06/30586;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

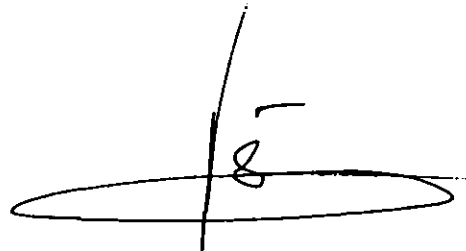
w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2007

205
Verzonden: **25 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/30586 (beroep)
AWB 06/30587 (voorlopige voorziening)

V-nr:

inzake: geboren op van Algerijnse nationaliteit, verblijvende te
eiser/verzoeker (hierna: eiser),
gemachtigde: mr. R. Hijma, advocaat te Utrecht,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. W.S. Leenders, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief van 21 februari 2003 heeft mevrouw A.E. Jansen, coördinator Vluchtelingenwerk AZC Utrecht, aan verweerder verzocht gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid om een verblijfsvergunning aan eiser te verlenen op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. Bij brief van 5 november 2003 heeft verweerder hierop gereageerd. Eiser heeft bij brief van 3 december 2003 bezwaar ingediend tegen de brief van verweerder van 5 november 2003. Bij besluit van 29 mei 2006, verzonden op 30 mei 2006, is het bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaard.

2. Bij beroepschrift van 23 juni 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 21 juli 2006 en aangevuld bij brief van 28 juli 2006. Op 21 augustus 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 20 oktober 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep. Eiser heeft zijn standpunt nog nader onderbouwd bij brief van 7 november 2006.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 november 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

4. De rechtbank/voorzieningenrechter, hierna te noemen: de rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/30586 (beroep)
AWB 06/30587 (voorlopige voorziening)

2

II. OVERWEGINGEN

Ten aanzien van het beroep

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.
2. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het volgende standpunt gesteld. In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) van 13 april 2005, JV 2005/225, is bepaald dat een ander dan de vreemdeling, die voor een vreemdeling een zogenaamde 14-1 brief heeft geschreven, geen belanghebbende is in de zin van de Awb. Niet gebleken is dat ten tijde van het schrijven van de brief van 21 februari 2003 door eiser een machtiging is afgegeven of dat Vluchtelingenwerk de brief namens eiser heeft geschreven. Derhalve is de brief van 21 februari 2003 niet aan te merken als een aanvraag in de zin van artikel 1:3 van de Awb en is het antwoord op deze brief niet aan te merken als een besluit waartegen bezwaar openstaat. Verweerder stelt dat het bezwaarschrift derhalve terecht niet-ontvankelijk is verklaard.
3. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Eiser erkent dat Vluchtelingenwerk niet is aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, nu Vluchtelingenwerk niet zelf rechtstreeks in zijn belang is getroffen door het besluit. Echter, ingevolge artikel 2:1 van de Awb kan een ieder zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met een bestuursorgaan door een gemachtigde laten bijstaan en kan het bestuursorgaan van de gemachtigde een schriftelijke machtiging vragen. Verweerder heeft hiertoe kennelijk geen aanleiding gezien nu de brief evident namens eiser was geschreven. Indien er twijfel bestond omtrent de gemachtigde had verweerder deze gemachtigde om een machtiging kunnen vragen. Verweerder had geen enkele aanwijzing dat de brief van Vluchtelingenwerk ten behoeve van Vluchtelingenwerk zelf geschreven was. Eiser verwijst hiertoe naar de uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats te Den Bosch van 6 februari 2006, nummer AWB 05/55680 en een uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats te Utrecht van 2 maart 2006, nummer AWB 04/52361. Verweerder heeft bij brief van 4 maart 2003 de ontvangst van de brief van 21 februari 2003 bevestigd en heeft daarbij geen opmerking gemaakt als zou de brief niet namens eiser geschreven zijn, noch heeft verweerder bij die gelegenheid om een machtiging gevraagd. Bij brief van 5 november 2003 schrijft verweerder nogmaals een reactie aan Vluchtelingenwerk zonder daarbij te stellen dat Vluchtelingenwerk geen gemachtigde of belanghebbende zou zijn. Op de door Vluchtelingenwerk op 18 november 2003 ingediende toestemmingsverklaring van eiser reageert verweerder bij brief van 4 december 2004 met de opmerking dat deze aan het dossier zal worden toegevoegd. Verweerder kon zich in redelijkheid niet op het standpunt stellen dat de brief van 21 februari 2003 niet namens eiser geschreven was en derhalve geen aanvraag is in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Tevens valt niet in te zien waarom een machtiging niet later dan ten tijde het schrijven van de brief zou mogen worden afgegeven en waarom de brief van Vluchtelingenwerk van 18 november 2003 niet als zodanig valt aan te merken. Zulks geldt temeer nu verweerder niet eerder om een machtiging heeft verzocht. Eiser is voorts van mening dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte overweegt dat er geen noodzaak was om eiser te horen. Verweerder heeft het bestreden besluit onzorgvuldig voorbereid en het besluit bevat geen deugdelijke motivering.

De rechtbank overweegt als volgt.

4. In artikel 1:2, eerste lid, van de Awb is bepaald dat onder belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

A.WB 06/30586 (beroep)

A.WB 06/30587 (voorlopige voorziening)

3

5. In artikel 1:3, eerste lid, van de Awb is bepaald dat onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Ingevolge het tweede lid van dit artikel wordt onder beschikking verstaan: een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan. Ingevolge het derde lid van dit artikel wordt onder aanvraag verstaan: een verzoek van een belanghebbende, een besluit te nemen.

6. Ingevolge artikel 2:1, eerste lid, van de Awb kan een ieder zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen.

7. De rechtbank is, onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRvS van 22 november 2005, JV 2006/19, met verweerder en eiser van oordeel dat Vluchtelingenwerk niet is aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, omdat haar belang niet rechtstreeks bij het besluit van 5 november 2003 van verweerder is betrokken.

8. Naar het oordeel van de rechtbank is Vluchtelingenwerk in het onderhavige geval evenwel aan te merken als gemachtigde van eiser in de zin van artikel 2:1, eerste lid, van de Awb. Immers in de brief van verweerder van 18 maart 2003 bevestigt verweerder de ontvangst van de 14-1 brief van eiser van 10 maart 2003 en wordt eiser aangemerkt als cliënt van mevrouw Jansen van Vluchtelingenwerk. Gelet hierop was verweerder op de hoogte dat er sprake is van enige rechtsverhouding tussen de opsteller van de brief en eiser. Verweerder kon derhalve naar het oordeel van de rechtbank niet afzien van toepassing van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb en had de brief van eiser van 21 februari 2003 moeten aanmerken als een onvolledige aanvraag en aan eiser een termijn moeten stellen om het verzuim te herstellen.

9. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat namens eiser een aanvraag als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb is ingediend en is de reactie van verweerder van 5 november 2003 aan te merken als een beschikking als bedoeld in artikel 1:3, tweede lid, van de Awb waartegen het rechtsmiddel van bezwaar mogelijk is.

10. Verweerder heeft het bezwaar tegen zijn besluit van 5 november 2003 derhalve ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd. Verweerder zal worden opgedragen een nieuwe beschikking te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

11. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vordert.

12. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening en het beroep

13. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,— als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt

AWB 06/30586 (beroep)
AWB 06/30587 (voorlopige voorziening)

4

voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
waarde per punt € 322,--)

14. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 Awb wijst de rechtbank de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht.

III. BESLISSING

De rechtbank:

ten aanzien van het beroep:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
4. wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht ad € 141,-- (zegge: eenhonderdeenveertig euro).

De voorzieningenrechter:

ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

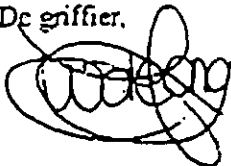
5. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

In beide zaken:

6. veroordeelt verweerder in de proceskosten begroot op € 966,-- (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier.

Deze uitspraak is gedaan op 15 januari 2007 door mr. drs. G.S. Crince le Roy, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van W. de Jong-Koops, griffier, en bekend gemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De voorzitter,

Afschrift verzonden op: 16 JAN. 2007

Conc: WdJ

Coll: WdJ

D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTS RECHTBANK TE AMSTERDAM

AWB 06/30586 (beroep)

AWB 06/30587 (voorlopige voorziening)

5

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtsspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 FEB 2007	
ZAAKNR.	1150-1
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. W.B. Klaus
ambtenaar ten departement

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 15 januari 2007
met kenmerk 06/30586

Inzake:
met IND-kenmerk B405.19.0127
aan te duiden als verveerder
gemachtigde: mr. R. Hijma
advocaat te Utrecht

Procesveregenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E.T.P. Scheers
070-7794275

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 15 januari 2007, verzonden op 16 januari 2007, met kenmerk 06/30586 (*bijlage 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 29 mei 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen een termijn van zes weken opnieuw te beslissen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij brief van 21 februari 2003 heeft mevrouw A.E. Jansen, coördinator Vluchtelingenwerk AZC Utrecht, de Minister verzocht gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid om een verblijfsvergunning te verlenen aan (verder te noemen: verweerder) op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.
- 2.2 Bij brief van 5 november 2003 heeft de Minister hierop gereageerd.
- 2.3 Bij brief van 3 december 2003 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen deze brief van 5 november 2003.
- 2.4 Bij besluit van 29 mei 2006 heeft de Minister dit bezwaar niet-onvankelijk verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 29 mei 2006 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft vier grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank is Vluchtelingenwerk in het onderhavige geval evenwel aan te merken als gemachtigde van eiser in de zin van artikel 2:1, eerste lid, van de Awb. Immers in de brief van verweerder van 18 maart 2003 bevestigt verweerder de ontvangst van de 14-1 brief van eiser van 10 maart 2003 en wordt eiser aangemerkt als cliënt van mevrouw Jansen van Vluchtelingenwerk. Gelet hierop was verweerder op de hoogte dat er sprake is van enige rechtsverhouding tussen de opsteller van de brief en eiser. Verweerder kon derhalve naar het oordeel van de rechtbank niet afzien van toepassing van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb en had de brief van eiser van 21 februari 2003 moeten aanmerken als een onvolledige aanvraag en aan eiser een termijn moeten stellen om het verzuim te herstellen."

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat namens eiser een aanvraag als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb is ingediend en is de reactie van verweerder van 5 november 2003 aan te merken als een beschikking als bedoeld in artikel 1:3, tweede lid, van de Awb waartegen het rechtsmiddel van bezwaar mogelijk is."

Toelichting op grief 1

- 3.5 De rechtbank miskent met de voormelde rechtsoverwegingen dat de aanwezigheid van enige rechtsverhouding tussen de opsteller van de brief en verweerder, noch de wijze waarop de Minister deze rechtsverhouding typeert, relevant zijn voor de vraag of deze brief aangemerkt dient te worden als door verweerder ingediende (onvolledige) aanvraag.
- 3.6 Zoals Uw Afdeling eerder heeft uitgemaakt wordt een brief aangemerkt als aanvraag van de vreemdeling, indien uit de betreffende brief blijkt dat de schrijver hiervan handelt als gemachtigde van de vreemdeling, dan wel indien hieruit blijkt dat het daarin vervatte verzoek door of anderszins namens deze vreemdeling is gedaan. Indien de brief (mede) door de vreemdeling is ondertekend, moet het daarin vervatte verzoek worden geacht namens de vreemdeling te zijn gedaan.

Vgl.: AbRS 5 januari 2006, nr. 200507654/1 (productie 1);
 AbRS 20 januari 2006, nr. 200508933/1 (productie 2);
 AbRS 6 september 2005, nr. 200503506/1, JV 2005, 403;
 AbRS 3 mei 2006, nr. 200509291/1 (productie 3)

Ook in de situatie dat de vreemdeling ten tijde van het schrijven van de brief daar verbleef waar de briefschrijver werkzaam was en de vreemdeling in de betreffende brief als cliënt van de briefschrijver wordt aangeduid, moet het in de betreffende brief gedane verzoek kennelijk worden geacht namens de vreemdelingen te zijn gedaan.

Vgl.: AbRS 27 juli 2005, nr. 200502565/1 (productie 4)

Uit de voornoemde jurisprudentie kan worden opgemaakt dat voor de vraag of het in de brief vervatte verzoek door of namens de vreemdeling geacht moet worden te zijn gedaan de inhoud van de brief hieromtrent en eventuele ondertekening hiervan bepalend zijn.

- 3.7 De rechtbank heeft het vorenstaande miskend en heeft in plaats daarvan – ten onrechte, nu de vraag of er sprake is van een aanvraag van openbare orde is en derhalve een zelfstandige los van de wil van partijen, beoordeling van de rechter vergt – enkel betekenis gehecht aan de omstandigheid dat de Minister verweerder bij brief van 18 maart 2003 heeft aangehaald als cliënt van de briefschrijfter.
- 3.8 Nu uit de onderhavige brief van 21 februari 2003 en het daarin vervatte verzoek geenszins kan worden opgemaakt dat deze door of namens verweerder is geschreven respectievelijk gedaan en de briefschrijfter niet als gemachtigde in de zin van artikel 2:1, eerste lid, van de Awb kan worden aangemerkt, behelst deze brief geen aanvraag en de brief van de Minister van 5 november 2003 aldus geen afwijzing van enige aanvraag.
- 3.9 Bezien in het licht van het vorenstaande heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak voorts ten onrechte gewezen op het bepaalde in artikel 4:5, eerste lid, van de Awb, nu dit artikel ziet op de mogelijkheid van het bestuursorgaan om een aanvraag niet in behandeling te nemen, terwijl de brief van 21 februari 2003 juist niet als een aanvraag kan worden aangemerkt.
- 3.10 Nu de brief van 5 november 2003 geen afwijzing van enige aanvraag betreft en er geen sprake is van een besluit in de zin van de Awb, heeft de Minister het daartegen door verweerder gemaakte bezwaar terecht niet-onvankelijk verklaard. De rechtbank heeft dit in de bestreden overwegingen miskend.

Grief 2

- 3.11 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft het bezwaar tegen zijn besluit van 6 november 2003 derhalve ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd. Verweerder zal worden opgedragen een nieuwe beschikking te nemen met inachtneming van deze uitspraak."

Grief 3

- 3.12 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 13 op pagina's 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongedijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. [...]"

Grief 4

- 3.13 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 14 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 Awb wijst de rechtbank de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht."

Totlichting op de grieven 2 tot en met 4

- 3.14 Deze grieven missen zelfstandige betekenis en dienen te worden bezien in het licht van de voorgaande grief.

4. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroepsschrift, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen de beschikking van 29 mei 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 13 februari 2007

Mr. W.B. Klaus, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070-3703948
telefax 070-3703246